

273/2011. (XII. 20.) Korm. rendelet
a munkavédelmi bírság mértékére és kiszabására vonatkozó részletes szabályokról

A Kormány a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (2) bekezdés *d*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdés meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. A rendelet hatálya

1. § A rendelet hatálya kiterjed a munkavédelmi hatósági eljárásra és a munkavédelmi hatósági eljárást lefolytató munkavédelmi hatóságra.

2. Értelmező rendelkezések

2. § E rendelet alkalmazásában:

a) veszélyeztetés: munkaeszköz, anyag, keverék, munkafolyamat, munkaszervezés, technológia esetén - ideértve a fizikai, biológiai, kémiai kóroki tényezők expozíciójával járó tevékenységeket is - a szükséges védelem elmaradása;

b) közvetlen veszélyeztetés: a veszélyeztetés térben és időben konkretizálódik, tehát meghatározott személyt vagy személyeket érint, realizálódása előreláthatóan rövid időn belül bekövetkezhet;

c) súlyos veszélyeztetés: amelyet jogszabály annak minősít, továbbá amely a baleset, betegség bekövetkezésének magas valószínűségét jelenti, és amelynél a nagymértékű károsodás várható, különösen a súlyos munkabaleset, foglalkozási megbetegedés vagy fokozott expozíció;

d) munkavédelmi norma: a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 11. § és 12. §-ában meghatározott munkavédelemre vonatkozó szabályok.

3. A munkavédelmi bírság kiszabására vonatkozó különös szabály

3. § A munkavédelmi bírság kiszabásakor a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény alkalmazása során közvetlen veszélyeztetésnek a 2. § *b*) pontjában meghatározott magatartást kell tekinteni.

4. A munkavédelmi bírság mértéke

4. § A munkavédelmi bírság alapösszege a súlyosan veszélyeztetett munkavállalónként ötvenezer forint.

5. § A munkavédelmi bírság mértéke a 4. §-ban meghatározott alapösszeg és a 6. §-ban alkalmazandó szorzók alapján, a 7. § szerinti emelési és csökkentési lehetőség figyelembevételével kerül kiszámításra, azzal, hogy a bírság mértéke nem lehet kevesebb a munkavédelmi bírság az Mvt.-ben meghatározott legkisebb vagy több az Mvt.-ben meghatározott legnagyobb összegénél.

6. § (1) A munkavédelmi hatóság a hatósági eljárás során

a) 2-4 munkavédelmi normasértés esetén 1,5-szörösére;

b) 5-7 munkavédelmi normasértés esetén 2-szeresére;

c) 8 vagy annál több munkavédelmi normasértés esetén 3-szorosára emeli meg a munkavédelmi bírság mértékét.

(2) Ha a munkavédelmi hatóság a hatósági eljárás során azt állapítja meg, hogy a munkavállaló súlyos veszélyeztetésének időtartama bizonyítottan

a) egy óránál tovább fennállt, 1,3-szorosára;

b) nyolc óránál tovább fennállt, 1,5-szörösére;

c) egy hétnél tovább fennállt, 3-szorosára;

d) egy hónapnál tovább fennállt, 5-szeresére

emeli meg a munkavédelmi bírság mértékét.

(3) Ha munkáltató mulasztása miatt

a) fokozott expozíció következett be, 1,2-szeresére;

b) munkabaleset vagy egészségkárosodás következett be, 1,5-szörösére;

c) súlyos munkabaleset - kivéve halálos munkabaleset - következett be, 3-szorosára;

d) halálos munkabaleset következett be, 10-szeresére

emeli meg a munkavédelmi hatóság a munkavédelmi bírság mértékét.

(4) Ha a munkavédelmi hatóság korábbi hatósági eljárása során feltárt súlyos veszélyeztetés miatt a munkáltatóval szemben jogerősen munkavédelmi bírságot szabott ki a hatósági ellenőrzést megelőző két éven belül, akkor a munkavédelmi bírság mértékét 1,5-szörösére emeli meg.

(5) A kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény szerinti mikro-, kis- és középvállalkozás vagy természetes személy munkáltató munkavédelmi normasértése esetén a munkavédelmi bírság mértéke 0,8-szorosára csökken.

7. § (1) Az 5. § alapján megállapított munkavédelmi bírság mértékét a munkavédelmi hatóság mérlegelési jogkörében legfeljebb 20%-kal megemelheti ha

a) megállapítja, hogy a határértékkel jellemzett kóroki tényezőkre megadott határérték túllépése a 10%-ot meghaladja,

b) megállapítja, hogy a munkavédelmi normában meghatározott mérték túllépése a 10%-ot meghaladja,

c) a munkáltató nem bízott meg munkavédelmi szakembert a munkavédelmi feladatok ellátására,

d) nincs a munkáltatónál biztosítva a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás,

- e) a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 5/1993. (XII. 26.) MM rendelet szerinti II. vagy III. veszélyességi osztályba sorolt munkáltatónál az előírt kockázatértékelés hiányzik,
 - f) a munkavédelmi oktatás nem került megtartásra;
 - g) a munkáltató nem szervezte meg a munkavédelmi képviselő választását olyan esetben, amikor ez kötelező lett volna, vagy nem biztosította a megválasztott munkavédelmi képviselő működési feltételeit,
 - h) jogszabályban meghatározott esetekben a munkáltató nem alkalmazott biztonsági és egészségvédelmi koordinátort, vagy
 - i) megállapítja, hogy a munkáltató a munkavégzés hatókörében tartózkodó személy életét, testi épségét és egészségét is veszélyezteti.
- (2) Az 5. § alapján megállapított munkavédelmi bírság mértékét a munkavédelmi hatóság mérlegelési jogkörében legfeljebb 20%-kal csökkentheti ha
- a) a munkáltató tényfeltárást segítő magatartást tanúsított;
 - b) a veszélyeztetés megvalósulásában a munkavállaló szabályszegő magatartása is közrejátszott vagy
 - c) a munkáltató a hatályos munkavédelmi előírásoknál szigorúbb megelőző intézkedéseket valósít meg.

5. Átmeneti és záró rendelkezések

8. § Ez a rendelet 2012. január 1. napján lép hatályba.

9. § E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult munkavédelmi hatósági eljárásokban kell alkalmazni.

munkavédelmi norma

1993. évi XCIII. törvény

11. § A munkavédelem alapvető szabályait e törvény, a részletes szabályait e törvény felhatalmazása alapján a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter által kiadott és más külön jogszabályok, az egyes veszélyes tevékenységekre vonatkozóan a feladatkörében érintett miniszter rendeletével hatályba léptetett szabályzatok (a továbbiakban: Szabályzat) tartalmazzák. Munkavédelemre vonatkozó szabálynak minősül a nemzeti szabványosításról szóló jogszabály figyelembevételével a munkavédelmi tartalmú nemzeti szabvány annyiban, hogy a magyar nyelvű nemzeti szabványtól különböző megoldás alkalmazása esetén a munkáltató köteles - vitás esetben - annak bizonyítására, hogy az általa alkalmazott megoldás munkavédelmi szempontból legalább egyenértékű a vonatkozó szabványban foglalt követelménnyel, megoldással.

12. § Munkavédelemre vonatkozó szabálynak minősül a munkáltatónak a 2. § (3) bekezdése szerinti rendelkezése is:

2. §(3) Az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményei megvalósításának módját - a jogszabályok és a szabványok keretein belül - a munkáltató határozza meg.